

Štvrtok 1. pôstneho týždňa

Mt 7,7-12

***Kto do teba kameňom, ty nikdy nie doňho
Životom ukázať, že som kresťan***

Poznáte porekadlo: „Oko za oko a zub za zub“? V dnešnom svete sa dosť často používa.

Dnes sme v evanjeliu počuli krásnu myšlienku: „***Všetko, čo chcete, aby ľudia robili vám, robte aj vy im***“ (Mt 7,12).

Táto myšlienka je nazvaná, ako „zlaté pravidlo“. Je to veľmi dobré pravidlo pre každého človeka. Najmä pre kresťana. No toto pravidlo sa už vo Svätom písme spomína. Je to v knihe Tobiáš (4,15), ale tam je v negatívnej forme. Či je však v negatívnej, alebo pozitívnej forme smeruje k jednému. A to je k láske voči našim blížnym. „Dokonalosť kresťana však nespočíva v tom, že nerobí zlo, ale v tom, že koná dobro“¹ (porov. Mt.7,12). Toto je pravidlo, ktoré platilo v minulosti a platí aj dnes. Preto si ho Ježiš mohol dovoliť predložiť všetkým. Ale tak ako dnes, aj za Ježišových čias si niektorí toto pravidlo vysvetľovali, ako sa im hodilo. A preto ho Ježiš opisuje a presne vymedzuje.

Aj náš život je riadený pravidlami. Niektoré sú dôležitejšie, iné sú menej dôležité, ale všetky spĺňajú jeden cieľ. Tým cieľom je viesť spoločnosť tak, aby bolo všetko v poriadku a neboli nezhody. Mnohým ľuďom sa zdá, že pravidlá sú len na to, aby ich obmedzovali. Často sa potom správajú tak, aby mohli konať proti pravidlám. Týmto však obmedzujú ostatných. Preto je na nás, aby sme ukázali, že sa dá žiť i v tomto svete spravodlivo a milosrdne. Kresťania sú svedkami Boha. A preto budme dobrými propagátormi myšlienok nášho Pána, ktorý sa nedržal spomenutého porekadla, ale i na nespravodlivosť odpovedal láskou.

Ak by sme chceli prísť ku Kristovi, ale chceli by sme vynechať na tejto ceste lásku, veľmi skoro by sme zišli z tejto cesty. Ak túžime po Bohu, tak prijímame aj všetky Jeho nariadenia a požiadavky. No požiadavka lásky je ukrytá v každom jednom z nás. Stačí ju len rozvíjať, pretože je v nás iba jej semienko. Záleží od nás, ako budeme pomáhať a starať sa o toto semienko. Podľa toho z neho vyklíči rastlina našej lásky. K tomu potrebujeme aj dostatočne pripravenú pôdu srdca, zalievať to poriadnou dávkou modlitieb a sviatosťami. A o toto sa máme snažiť každú chvíľu, ktorú nám dal Boh, aby sme ju na tejto zemi prežili. Nezahadzujme túto možnosť a neodkladajme to na niekedy inokedy, ale začnime hneď. Nečakajme!

Boh nás má rád. Vždy je s nami. Aj vtedy, keď si myslíme, že je ďaleko, stojí pri nás a pomáha nám. Preto mu budme vernými synmi a dcérami.

Modlime sa: „Dobrotivý Bože, sprevádzaj ma na mojej ceste životom, ktorý nie je ľahký. Daj mi sil žiť tak, aby všetci v mojom správaní spoznali, že si môj Otec.

Amen.

---

¹ Heriban, J. *Sväté písmo starý a nový zákon*, Trnava, SSV, 2000, s. 2146